

ЕЛИАС КАНЕТИ

РЕВЉОТО

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

Ревльото ходи всеки ден на кино. Не е нужно да дават нещо ново, привличат го и стари филми, стига да изпълнят предназначението си — да изтръгнат от очите му обилни сълзи. Той седи в тъмното, незабелязван от околните, и чака да се сбъднат надеждите му. Светът е студен, безсърдечен и ако той не чувства топлата влага по страните си, не му се живее.

Рукнат ли сълзите, на душата му става хубаво, тогава той седи притихнал, без да помръдва, гледа да не изтрива нищо с кърпичката си, всяка сълза трябва да му дари топлината си докрай и ако тя стигне до устните или до брадичката, ако дори успее да потече по шията и плъзне чак до гърдите — той приема това с благодарна съдържаност и става, едва когато е окъпан обилно в сълзи.

Ревльото невинаги е поменувал толкова добре; имало е времена, когато е трябвало да разчита само на собственото си нещастие, а щом то не е идвало или пък дълго се е бавело, той често е имал чувството, че ще се вкочани от студ. Оглеждал се е неуверено в живота дано зърне някъде човешка гибел, страдание или неутолима скръб. Ала хората невинаги умират, когато ти се ще да потъгуваш, повечето имат жилави души и се инатят. Случвало се е да очаква покъртително събитие, цялото му тяло вече блажено се е отпуснало. Но ето че — вече е вярвал, че е съвсем близо до целта — ето че не се случва нищо, а той е прахосал сума време, сега трябва да се оглежда за нов случай и да почне да подклажда надеждите си отначало. Нужни са били много разочарования, преди ревльото да осъзнае, че никой през собствения си живот не е сполетяван от достатъчно премеждия, та да е напълно доволен.

Опитвал е какво ли не, опитвал е дори с изблици на радост. Но всеки, който има известен опит в тези неща, знае, че радостните сълзи не са нищо особено. Дори когато пълнят очите, което понякога се случва — те не рукват; а пък що се отнася до трайността на въздействието им, това е направо жалка история. Също и гневът, и яростта едва ли дават по-добър резултат. Съществува един-едничък повод, на който може да се разчита: човешката загуба, при това за предпочитане пред всички останали е непоправимата загуба, особено когато сполита хора, които не я заслужават.

Ревльото има зад гърба си дълги години на чиракуване, но сега вече е майстор. Кое то не му е отредено, получава го от другите. Щом

те нямат отношение към него — непознати, далечни, красиви, невинни, велики — тяхното въздействие става неизчерпаемо. Самият той обаче остава невредим и спокойно си тръгва от киното за къщи. Там всичко си е постарому, той не се тревожи за нищо, а утрешният ден не му създава грижи.

1974

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.